

ת"פ (באר שבע) 3756-08-22 - מדינת ישראל נ' ויטלי באייטראו

ת"פ (באר-שבע) 3756-08-22 - מדינת ישראל נ' ויטלי באייטראושלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 3756-08-22

מדינת ישראל

ע"י משטרת ישראל - לשכת תביעות נגב

נגד

ויטלי באייטראו

ע"י ב"כ עו"ד נעם בונדר

בית משפט השלום בבאר-שבע

[15.09.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים לפי סעיפים 380 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הוא בן זוגה של קרובת משפחתו של המתלונן ועבד בעבודות שיפוץ בביתו של המתלונן כשבוע עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום. בתאריך 09.04.2021 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, בעקבות וויכוח הקשור לעבודות השיפוץ, הנאשם הגיע לאזור ביתו של המתלונן. בהמשך לכך התפתח וויכוח בין הנאשם למתלונן, הנאשם תקף את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שנתן לו אגרוף לאזור אוזן שמאל, כתוצאה מכך המתלונן נפל על הרצפה. בהמשך לכך, בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, הנאשם משך את רגלו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות רגישות ונפיחות רקמות רכות סביב אוזן שמאל, רגישות שורש כף יד ימין וסימני חבלה. באותו מעמד הנאשם איים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו, בכך שאמר לו שהוא עדיין חייב לו כסף ושהוא יפגע בו, זאת בכוונה להפחידו או להקניטו.
3. ביום 02.07.23 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע על פי הודאתו, יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. תסקיר שירות המבחן
4. ביום 09.04.24 הוגש תסקיר שירות המבחן אשר המליץ להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 140 שעות.

5. מהתסקיר שהוגש עולה כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לילדה, שמתגוררת עם אמה והוריו במולדובה. לאשתו בישראל 3 ילדים בגילאי 7-23, הילד הקטן מתמודד עם אוטיזם. הנאשם מתייחס לילדי אשתו כאל ילדיו ויש לו מערכת יחסים קרובה במיוחד עם הבן הקטן.

שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתית בה גדל, התבגרותו, קשיים שהתמודד עימם במהלך חייו ועברו התעסוקתי, הכולל עבודה בתחום השיפוצים והאינסטלציה. על פי האמור בתסקיר, בשנת 2023 הנאשם נפגע במהלך עבודתו והיה מושבת מעבודה במשך כשנה.

6. שירות המבחן עמד בתסקירו על ההיסטוריה העבריינית של הנאשם וציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם טען שהסכים לעבוד עבור המתלונן ומשפחתו בעבודת ריצוף בתמורה למחיר מוזל בשל תחושת מחויבות אליהם כמשפחה, המתלונן לא עמד בסיכומים ביניהם והעבודה הופסקה לאחר 3 שבועות. בשל כך נוצר ויכוח מילולי, שבמהלכו המתלונן קילל אותו, איים עליו והשפיל אותו בטלפון. בשל תחושת ההשפלה שחש, הנאשם החליט לנסוע לביתו של המתלונן ולהתעמת איתו. כשהמתלונן המשיך לקלל ולאיים עליו, הנאשם בתגובה סטר לו והפיל אותו על הרצפה ואז החלה תגרה ביניהם. לדברי הנאשם, המתלונן אחז בלבנה והוא בתגובה משך ברגלו. בהמשך אחיו של המתלונן הניף לעברו פטיש והנאשם נפצע בידו.

הנאשם הביע צער על התנהלותו האימפולסיבית, הוא ציין כי הוא מבין שלא היה צריך להגיע לבית המתלונן ולנהוג באלימות, שהתנהגותו הייתה מונעת מתחושת פגיעה בכבודו ושכיום היה מתנהג אחרת ומוותר. לדברי הנאשם, המתלונן דרש החזר כספי של מלוא הסכום ששולם לו עבור העבודה בסך 6,000 ₪ והוא החזיר לו מחצית בסך 3,000 ₪ בהתאם להחלטת בית משפט.

בשיחה שערכה קצינת המבחן עם המתלונן, המתלונן מסר כי הנאשם הפסיק עבודות שיפוץ בביתו בתום 2 ימי עבודה, בתגובה לכך הוא התקשר לנאשם וביקש ממנו החזר כספי. הנאשם גידף אותו ובהמשך הגיע לביתו, סטר לו ובעודו שרוע ברצפה המשיך להכותו עד ששאר בני המשפחה הפרידו ביניהם. לדברי המתלונן, בעקבות האירוע נפגעה השמיעה שלו והוא מתמודד עם כאבי גב.

לדברי הנאשם והמתלונן, מאז האירוע אין קשר ביניהם.

7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבטא רגשותיו באופן עמוק; גדל במשפחה קשת יום, אשר התקשתה לספק צרכיו הקונקרטיים לאורך השנים; חווה בדידות בהתמודדותיו; נוטה להדחיק רגשותיו וכאשר הוא נתון במצבי קונפליקט, הוא חש הצפה של רגשותיו השליליים, בעיקר על רקע תחושת פגיעה בכבודו; הוא מתקשה להתמודד באופן אדפטיבי ועלול להגיב באופן פיזי ואלים, כפי שהתבטא בעבירה הנוכחית. מנגד שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא אדם חרוץ שעובד למחייתו ומבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני, הוא מתייחס באופן ביקורתי להתנהגותו האלימה, מביע רצון לבחון את קשייו בתחום השליטה בכעסים ולהשתלב בהליך טיפולי וההליך הפלילי והמחירים אותם משלם מהווים עבורו גורם מרתיע.

8. לאור האמור בתסקיר, לאור התרשמות שירות המבחן שהנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים ומבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי כולל עבודה וסיוע בטיפול ילדי בת הזוג ולאור העובדה שהנאשם לא עבד במשך תקופה ארוכה בשל מצבו הרפואי, שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית, שתאפשר לו המשך ניהול אורח חיים נורמטיבי, במסגרת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

ראיות לעונש:

9. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת ראיות לעונש תצהיר נפגע עבירה (1/ת) במסגרתו המתלונן הצהיר שכתוצאה מהפגיעה בו נגרמו לו נזקים כדלקמן: פגיעה באוזן צד שמאל, 40% ליקוי שמיעה, כאבי ראש בלתי פוסקים, פגיעה בעמוד שדרה וגב תחתון וכן במרפקים ובברכיים.
10. ב"כ הנאשם העיד במסגרת ראיות לעונש את אשתו של הנאשם, הגב' אווה גבריאלוב, והגיש מסמכים רפואיים ומסמכים מהמוסד לביטוח לאומי ביחס למצבו הרפואי של בנה הקטן של בת הזוג ולמצבו הרפואי של הנאשם בעקבות תאונת עבודה שעבר.
- מעדות הגב' גבריאלוב עולה שהיא והנאשם חיים ביחד 7 שנים, נשואים 5 שנים, אין להם ילדים משותפים והם מגדלים ביחד את ילדיה, שניים נשואים ושניים קטינים בני 9 ו- 12. הילד בן ה- 9 נמצא על הרצף האוטוטיסטי ומתחנך בבית ספר לחינוך מיוחד. הוא לא בקשר טוב עם אביו הביולוגי, הנאשם מגדל אותו ומטפל בו והילד קורא לו אבא. הטיפול כולל לקחת אותו למסגרת, לקלח אותו, להלביש אותו, יש לו התקפי חרדה והתקפי זעם ומאז תחילת המלחמה מצבו הוחמר- הוא מפחד מהאזעקות ולפעמים עושה את הצרכים שלו במיטה וצריך להחליף לו סדינים. הילד בן ה- 12 גם סובל מחרדות, הוא מתחנך בכיתה קטנה ומטופל. על פי עדות הגב' גבריאלוב, היא עברה לפני מספר חודשים פרוצדורה רפואית ונטל הטיפול בילדים עבר לנאשם.
- טענות הצדדים לעניין העונש:
11. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ועתרה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, לצד ענישה נלווית.
- לתמיכה בעמדתה העונשית ב"כ המאשימה הפנתה למספר גזרי דין, אתיחס אליהם בהמשך.
12. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעים בעבירות אלימות, על מידת הפגיעה, שהיא אליבא דמאשימה, 'אינה קלה כלל ועיקר', על התוצאות הקשות הנובעות מביצוע העבירות ועל הצורך בהתמודדות עם עבירות אלו בצורה אפקטיבית כדי למנוע את התפשטותן.
13. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה ביקשה להתחשב בתצהיר המתלונן, שמפרט את הנזקים הגופניים שנגרמו לו כתוצאה מהתקיפה וכן בעובדה שלא זו בלבד שהנאשם היכה את המתלונן במכת אגרוף והפיל אותו לרצפה, הוא אף משך את רגלו בעודו שרוע על הרצפה ואיים עליו בתקיפה נוספת.
14. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה הפנתה לגורמי הסיכון המתקיימים בנאשם ומפורטים בתסקיר שירות המבחן: הנאשם מתקשה לבטא רגשותיו באופן מעמיק, חש הצפה של רגשותיו השליליים כאשר הוא נתון במצבי קונפליקט, מתקשה להתמודד באופן אדפטיבי ועלול להגיב באופן פיזי. לטענת ב"כ המאשימה, המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה שיקומית בדמות של"צ, אינה עולה בקנה אחד עם תוכן התסקיר.
15. לגבי אפשרות סטייה ממתחם הענישה ב"כ המאשימה טענה כי אין כל מקום לסטייה מהמתחם מטעמי שיקום לאור העובדה שהנאשם לא עבר הליך טיפולי שיקומי.

16. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה בהעדר עבר פלילי לנאשם, בהודאה שניתנה כבר בחקירה במשטרה, בחרטה, בעובדה שמדובר בהתנהגות יחידנית ולא ב'שור מועד', במצבו הרפואי, במצב הרפואי של אשתו, בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, בעובדה שמאז ביצוע העבירה חלפו מעל 3 שנים שבמהלכם הנאשם לא עבר עבירות נוספות ובעובדה שהנאשם מגדל את ילדי בת זוגו לרבות ילד עם צרכים מיוחדים מרצונו החופשי, הילד תלוי בו וקשור אליו ויגרמו להם נזקים אם יושת עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.
17. בנסיבות שקשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה שמדובר באירוע לא מתוכנן, שמתפתח באופן ספונטני והחבלות, מבלי להקל ראש, הם לא ברף הכי גבוה. לעמדת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם בעניינינו צריך להתחיל במאסר מותנה או עונש מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בתמיכה לעמדתו והתייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, אתייחס אליהם בהמשך.
18. לטענת ב"כ הנאשם, יש לחרוג בעניינינו ממתחם העונש ההולם לאור הפוטנציאל השיקומי ובכל אופן לעמדתו יש לקבוע עונש בתחתית מתחם הענישה.
19. הנאשם בדבריו לעונש הביע חרטה על מעשיו, טען שזו פעם ראשונה ושהוא לא רוצה לגרום כאב למשפחה שלו. דיון והכרעה:
קביעת מתחם העונש ההולם -
20. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.
21. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
22. עבירות אלימות פוגעות בערכים החברתיים של שלמות הגוף, בטחונו של הפרט ושלווה נפשו. בית המשפט העליון חזר והדגיש הצורך בהגנה על החברה מפני מעשי אלימות ובריונות ובתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות.
23. בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נגד נאסר חסן (10.11.09):
"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשתה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".
24. בע"פ 759/16 תאמר ג'בארין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.06.16):
"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו... וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתתפות עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה".

25. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו: הנאשם היכה את המתלונן בביתו, מקום בו הוא אמור להרגיש בטוח, התקיפה הייתה באמצעות מכת אגרוף לאזור אוזן שמאל ולאחר שנפל, בעודו שרוע על הרצפה, משך את רגלו ואיים עליו שיפגע בו שוב. מדובר באליומות ברף גבוה יחסית, שגרמה למתלונן חבלות כמתואר בכתב האישום- רגישות ונפיחות רקמות רכות סביב אוזן שמאל, רגישות שורש כף יד ימין וסימני חבלה. כמו כן, איום בפגיעה לאחר שהנאשם ביצע תקיפה ו"הוכיח" את רצינות כוונותיו, הוא איום ברף חומרה גבוה. מנגד, הנאשם אמנם הגיע לבית המתלונן בעקבות וויכוח שהיה לו איתו, אולם אין אינדיקציה לתכנון מוקדם לתקיפה, לא נעשה שימוש בעזרים נלווים והנזק הגופני המתואר בכתב האישום אינו חמור. המתלונן הצהיר בתצהיר נפגע עברה (ת/1) על נזקים גדולים מאלה המתוארים בכתב האישום לרבות ירידה בשמיעה בשיעור 40%, אולם משהנזקים הנוספים לא באו לידי ביטוי בכתב האישום, הנאשם לא הודה בהם ואף לא הוגשו מסמכים רפואיים בתמיכה בהם, לא ניתן להתחשב בהם. בבסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית.

26. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מלמדת כי בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

י' רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (נבו, 17.07.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם קילל את חברתו, הכה אותה באמצעות רצועה של כלב בפניה, הכה מכת אגרוף בעינה השמאלית ובבית החזה שלה ושבר את דלת המעלית העשויה זכוכית באגרוף, כחודש עובר לביצוע העבירה הורשע בעבירות אלימות, נגזרו עליו 8 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

י' רע"פ 538/21 גנאים נ' מדינת ישראל (נבו, 4.2.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם תקף את בתו כשהוא אוחז בשערות ראשה, גררה אל תוך דירתם והכה אותה בפניה בסטירות ובמכות אגרוף. רעיית הנאשם נחלצה לעזרת בתם והוא תקף גם אותה. יומיים לאחר מכן תקף שוב את רעייתו ואיים על בתו. בית המשפט המחוזי החמיר את הענישה שגזר בית משפט שלום והשית עונש הכולל 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שנקבע - "לאור חומרת מעשיו של המבקש בבסיבות העניין, מצאתי כי בית המשפט המחוזי אף הקל עמו, תוך ששקל את החרטה הכנה שהביע על מעשיו ונכונותו ליטול חלק בטיפול לאליומות במשפחה והסתפק בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות".

י' רע"פ 7004/22 פלוני נ' מ"י (נבו, 26.10.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם תקף את בת זוגו לאחר ויכוח ביניהם, בת הזוג בתגובה דחפה אותו והנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש הכולל 9 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו. בית המשפט המחוזי קבע בפסק דינו - "בבסיבות החמורות של ביצוע העבירה, ענישה הכוללת מאסר על דרך עבודות שירות בלבד למלוא התקופה האפשרית, אינה ענישה מחמירה, ודאי שלא מחמירה באופן המחייב התערבות ערכאת הערעור".

י' רע"פ ג' 69615-07-17 גיא נוסקוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.10.17): הנאשם תקף עובד במוסך על רקע פיטוריו בכך שהיכה אותו במכות אגרוף עם ידיו על פניו, כתוצאה מכך נגרם למתלונן שבר וחתכים בשפה שדרשו תפרים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם שלחובתו עבר פלילי בעבירות דומות שהתיישן, מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל ועונש המאסר הופחת ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות (תחתית מתחם הענישה) בשל השיהוי בהגשת כתב האישום ומשיקולי שיקום (חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה, גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, העובדה שמעולם לא ריצה מאסר בבית הכלא, העובדה שמזה כשש שנים אינו מעורב בפלילים והאמור בתסקיר שירות המבחן).

ý עפ"ג 64561-12-21 גילקרוב נ' מדינת ישראל (נבו, 15.06.22) - בסניף שופרסל בקו הקופות הנאשם נגח בראשו של המתלונן אותו הוא לא מכיר ובעט בו מספר פעמים, תוך שבנו מנסה להפריד. בית משפט שלום קבע מתחם שנע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ל - 12 חודשי מאסר והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט המחוזי המיר את המאסר לעבודות שירות תוך הארכת תקופת המאסר ל - 9 חודשים לאור שיקולי שיקום הקשורים בכך שהוא מפרנס את המשפחה והשתלב בהליך טיפולי.

ý ת"פ 34535-05-12 מדינת ישראל נ' אבו מדיעם (נבו, 11.12.13), אליו הפנה ב"כ הנאשם - הנאשמים תקפו קטין בן משפחה לאחר מרדף אחריו על רקע ככל הנראה סכסוך כספי, בכך שנאשם 2 היכה אותו ברגלו באמצעות מקל והיכה אותו בגבו ובידו באמצעות אגרופים, סטירות ובעיטות ונאשם 1 הכה את הקטין בראשו וברגליו עם ידיו. בית המשפט קבע שחלקו של נאשם 2 בעבירה גדול יותר והשית עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, על נאשם 1 הושת מאסר מותנה וענישה נלווית.

ý ת"פ 56595-01-13 מדינת ישראל נ' אמיר אהרון (נבו, 24.2.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם- בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם ועובד אחר, לאחר שהעובד קילל את הנאשם, הנאשם היכה אותו בראשו באמצעות צלחת וגרם לו לחתך ודימום. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה לצד של"צ ועד מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שזוהי לו ההסתבכות הראשונה, מאסר מותנה ו- 140 שעות של"צ. ý ת"פ 60225-07-17 מדינת ישראל נ' יעקובוב(פורסם בנבו, 07.03.24), , אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם תקף במסגרת עבודתו כקצין בטיחות במלון את המתלונן שעבד גם הוא כקצין בטיחות, בכך שנכנס לחדר הקב"טים במלון, אמר למתלונן "מה הבעיות שלך כבר", היכה אותו במכות אגרופ בפניו וחבט בראשו ובידו עם כיסא. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חבלות בדמות נפיחות, אדמומיות וחתך באוזן, קילופים בכף יד שמאל, נפיחות במצח משמאל וכאבי ראש באזור החבלה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין שני חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית. נקבע בגזר הדין ביחס לנאשם כי הגם שלא מדובר במי שנמצא במצב של 'קרבה לסייג', מדובר במי שלא ניתן לקבוע בעניינו כי מידת אשמו מלאה, נתון שלא מתקיים בעניינו.

ý ת"פ 8298-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (30.10.17) - הנאשם הורשע בעבירות תקיפה סתם של בת זוג ואיומים בכך שחבט בבת הזוג בפניה וכשנפלה החל לבעוט בה ברגליה ואיים עליה. כתוצאה מהנפילה קיבלה המתלוננת מכה בראש. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל ונגזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות 12 חודשי מאסר בפועל.

ý ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' אוחיון (06.12.21) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בן זוג ואיומים לאחר שתקף את חברתו בשני אירועים שונים. באירוע הראשון הגיע לבית המתלוננת, קילל אותה, ירק בפניה, נטל מצית וקירב אותה לעברה. באירוע השני תפס בשיערה והוריד אותה ארצה, משך אותה כשהוא אוחז בשיערה, הטיח אותה בקיר, איים עליה וירק בפניה. למתלוננת נגרמה שריטה מעל מרפק ימין. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל.

ý בת"פ 27252-07-21 מדינת ישראל נ' ברחיה (נבו, 30.11.21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנסיבות חמורות מבעניינו - הנאשם עקב אחרי המתלוננת ותקף אותה ללא סיבה, בכך שאחז בחולצתה, הטיח אותה על הקיר ולאחר שנפלה, רכן מעליה, הטיח את ראשה על הרצפה וחנק אותה תוך שהוא אוחז בצווארה בחוזקה. נגזרו עליו 20 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר.

ý בל"פ 10446-03-21 מדינת ישראל נ' זידאן (נבו, 30.09.21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם תקף את אחותו כשניגח קלות את רכבה עם רכבו, ניגש אליה ופתח את דלת הנוסע שליד הנהג והחל לקלל אותה. לאחר מכן סטר בראשה של המתלוננת, נטל בקבוק זכוכית שהיה ברכבה והכה באמצעותו את ראשה. נגזרו עליו 14 חודשים מאסר בפועל.

27. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה התחשבת ברף האלימות החמור יחסית, הכולל אגרוף לאזור אוזן שמאל, אשר הפיל את המתלונן לרצפה, ולאחר מכן, בעודו שרוע על הרצפה, משיכת רגלו; התחשבת בעובדה שהנאשם איים על המתלונן בפגיעה נוספת, לאחר שתקף אותו ו"הוכיח" את רצינות כוונותיו, עובדה שמעצימה את חומרת האיום; התחשבת בנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; התחשבת בעובדה שהנאשם הגיע לביתו של המתלונן, אולם אין אינדיקציה שהגיע לביתו מתוך כוונה לתקוף את המתלונן ולבצע עבירה; התחשבת בעובדה שהעבירה בוצעה בביתו/ מבצרו של המתלונן, מקום בו הוא אמור להרגיש בטוח והתחשבת בנזק שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירה והנזק שיכול היה להיגרם לו. לגבי הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירה - על פי גרסת הנאשם לקצינת המבחן, בינו לבין המתלונן התגלע ויכוח מילולי על רקע עבודת שיפוצים שהנאשם ביצע בביתו של המתלונן. המתלונן קילל אותו והשפיל אותו בטלפון, מתוך תחושת השפלה הוא החליט לנסוע לביתו ולהתעמת איתו וכשהמתלונן המשיך לקלל ולאיים עליו, הוא בתגובה סטר לו והפיל אותו על הרצפה, אז החלה תגרה, המתלונן אחז בלבנה והנאשם בתגובה משך ברגלו. בהמשך אחיו הניף פטיש והוא נפגע בידו.

על פי גרסת המתלונן לשירות המבחן, הנאשם הוא זה שגידף אותו בטלפון בתגובה לדרישה שלו להשבה כספית, בהמשך הנאשם הגיע לביתו, סטר לו ובעודו שרוע על הרצפה, הוא המשיך להכותו. לא הוגשו ראיות לאף אחת מהגרסאות שנמסרו לקצינת המבחן והגרסה הקובעת היא זו שמפורטת בכתב האישום המתוקן בה הנאשם הודה ולפיה הנאשם הגיע לאזור ביתו של המתלונן בעקבות ויכוח הקשור לעבודות שיפוץ שביצע בביתו, בהמשך התפתח ויכוח בינו ובין המתלונן במהלכו הנאשם תקף את המתלונן במכת אגרוף לאזור אוזן שמאל, שהפילה אותו לרצפה. בעודו שרוע על הרצפה, הנאשם משך אותו ברגלו ואיים שיפגע בו. לגבי הנזק שנגרם למתלונן- על פי כתב האישום המתוקן נגרמו למתלונן כתוצאה מהתקיפה רגישות ונפיחות סביב אוזן שמאל, רגישות שורש כף יד ימין וסימני חבלה. בתצהיר נפגע עבירה המתלונן טען לפגיעות נרחבות יותר - ליקוי שמיעה בשיעור 40%, כאבי ראש בלתי פוסקים, פגיעה בעמוד שדרה, גב תחתון, מרפקים וברכיים. המתלונן לא העיד, לא הוגשו מסמכים רפואיים והטענה לפגיעה נרחבת מעבר לזו המתוארת בכתב האישום, לא הוכחה ולא ניתן להתחשב בה.

28. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה.

29. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי, התחשבתי בהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם הוא אדם חרוץ שעובד למחייתו ומבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני, הוא מתייחס באופן ביקורתי להתנהגותו האלימה, מביע רצון לבחון את קשייו בתחום השליטה בכעסים ולהשתלב בהליך טיפולי וההליך הפלילי והמחירים אותם משלם מהווים עבורו גורם מרתיע. בנוסף התחשבתי בזמן הרב שחלף ממועד ביצוע העבירה ועד היום (מעל 3 שנים), שבמהלכו הנאשם לא ביצע עבירות פליליות, בחרטה ובפגיעה אפשרית של העונש בנאשם ובמשפחתו, רעייתו וילדיה, אחד מהם על הרצף האוטוטיטי, שמתייחס לנאשם כאביו והוא קשור אליו.

30. במקרים המתאימים ניתן לחרוג ממתחם העונש בין אם לקולא מטעמי שיקום ובין אם לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו- 40 ג(ב) לחוק העונשין).

31. על פי התרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים, מבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי כדי לטפל בדפוסיו המכשילים.

יחד עם זאת, הנאשם טרם עבר הליך טיפולי בגורמי הסיכון שמנה שירות המבחן בתסקירו.

לאור היעדר אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך טיפולי מוצלח, לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם.

יחד עם זאת, התרשמות שירות המבחן תילקח בחשבון במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם.

32. שירות המבחן המליץ על השתתפות ענישה שיקומית, אולם כפי שנפסק לא פעם, ההחלטה בדבר הענישה היא תחת סמכותו הבלעדית של בית המשפט. המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה ואינה בבחינת נתון קונקלוסיבי. עמד על כך בית המשפט העליון ברע"פ 5434/07 שאדי פריג' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.09.2007):

" מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפישותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחון, הרתעת העבריינים ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן, אך בכך לא סגי".

התוצאה

33. בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרא שפירטתי לעיל, שנוגעות ואינן נוגעות לביצוע העבירה, מצאתי לגזור על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אותם הוא יישא בעבודות שירות על פי המלצת הממונה במשרד עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע.

תחילת בצוע עבודות השירות ביום 29.10.24.

ביום 29.10.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

הנאשם מוזהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלולים להביא להפסקתן ולהמתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי המאסר שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי המאסר שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו ב-4 תשלומים שווים החל מיום 01.12.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה
- תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

ה. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לבצע עבירת אלימות במשך שלוש מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ד, 15 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.